

12 Ιουνίου 2021

Γιατί ο κόσμος μισεί τους δικαίους

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Πες μου, πάτερ, σέ παρακαλώ, καί κάτι άλλο: Γιά ποιό λόγο οί περισσότεροι άνθρωποι μισοῦν τούς δικαίους; Γιατί τούς περιφρονοῦν; Γιατί σκανδαλίζονται μαζί τους; Ἀντίθετα, λίγοι εἶν' ἐκεῖνοι πού τούς τιμοῦν....

-Πολύ συμφέρει τούς δικαίους, παιδί μου, ἡ περιφρόνηση τῶν ἀνθρώπων. Τούς

ταιριάζει, θά 'λεγα, ὅπως ταιριάζουν στὸν οὐρανὸ τ' ἀστέρια. Εἶδα μάλιστα ἐνάρετο, πού κέρδισε πενήντα στεφάνια σέ μιά μέρα ἀπὸ τίς κακολογίες τῶν ἄλλων.

-Καί μέ ποιό τρόπο τά κέρδισε; Ρώτησε ἀπορημένα ὁ ἀδελφός.

-Ἄκουσε: Ὁ ἄνθρωπος αὐτός ἔμενε στά Βούκολα. Ἦταν ἐπιφανής καί ἀξιοσέβαστος. Ἔκανε πολλά καλά ἔργα στοὺς συνανθρώπους του καί ὅλους τοὺς ἀγαποῦσε σάν ἄγγελος τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι, ὡστόσο, πλανέθηκαν ἀπὸ τὸν πονηρὸ κι ἄρχισαν ν' ἀντιπαθοῦν τὸν εὐρεγέτη τους σά νά ἦταν κακοῦργος.

Ἄλλοι ἔλεγαν πὼς εἶναι δολερός, ἄλλοι ἀκόλαστος, ἄλλοι κλέφτης καί ἄλλοι αἰρετικός! Ἔχει, βλέπεις, τὴ συνήθεια ὁ διάβολος νά διασύρει τοὺς ἁγίους μέ τὸ στόμα τῶν ἁμαρτωλῶν ἀνθρώπων. Ὁ ἄνθρωπος ὅμως γιὰ τὸν ὁποῖο μιλάω, ἀκούγοντας τίς συκοφαντίες αὐτές χαιρόταν εἰλικρινά καί εὐχαριστοῦσε τὸ Θεό. "Κύριε", ἔλεγε, "δεῖξε τὸ ἔλεός Σου σ' ὅσους μέ μισοῦν, μέ συκοφαντοῦν, μέ διασύρουν. Κανένας ἀπ' τοὺς ἀδελφούς νά μὴν πάθει κακό γιὰ μένα τὸν ἁμαρτωλό, οὔτε στήν παρούσα ζωὴ οὔτε στήν ἄλλη.

Σύντριψε ὅμως καί ἀφάνισε τοὺς πονηροὺς δαίμονες, πού τοὺς ξεσηκώνουν ἐναντίον μου. Σέ παρακαλῶ, Θεέ μου, ὅπως δέν ἀποστράφηκες ἐμένα τὸν βέβηλο, ὅσες φορές ἁμάρτησα καί πρόστρεξα στήν εὐσπαλχνία Σου ζητώντας συγχώρηση, ἔτσι καί νά μὴν ἀποστραφεῖς τώρα κι αὐτούς, πού κατηγοροῦν τὸ ἀχρεῖο δοῦλο Σου. Ἀντίθετα, ἀγίασέ τους μέ τὸ ἔλεός Σου καί σκέπασέ τους μέ τὴν ἀγαθότητά Σου".

Ἔτσι προσευχόταν, ἀγαπητέ, ὁ δίκαιος ἐκεῖνος, γι' αὐτούς πού τὸν μισοῦσαν καί τὸν κακολογοῦσαν! Καί κοίταξε τί θαυμαστό γινόταν: Ὅσε φορές τὴ μέρα βίαζε τὸν ἑαυτό του καί προσευχόταν γιὰ τοὺς ἐχθρούς του, τόσες φορές κατέβαινε ἄγγελος Κυρίου καί τοποθετοῦσε στό κεφάλι του οὐράνιο διαμαντοστόλιστο στεφάνι.

Αὐτό, βέβαια, δέν τὸ καταλάβαινε ὁ ἴδιος, γιατί ὁ Θεός τὸν στεφάνωσε ἀόρατα.... Γι' αὐτό λοιπόν, παιδί μου, ἐπιτρέπει πολλές φορές ὁ ἀγαθός Θεός νά κακολογοῦνται καί νά ἐξουθενώνονται οἱ ἐνάρετοι, γιὰ ν' αὐξήσουν ἔτσι τά στεφάνια τους καί τά βραβεῖα τους καί τοὺς οὐράνιους μισθοὺς τους.

-Ὡστόσο, ὅπως εἶπα καί πρὶν, πάτερ, δέν μπορῶ νά καταλάβω γιατί οἱ δίκαιοι σ'

ἄλλους ἀνθρώπους ἀρέσκουν καί σ' ἄλλους ὄχι.

-Πρόσεξε, παιδί μου, καί θά σοῦ τό ἐξηγήσω μέ μερικά παραδείγματα: Δέν βλέπεις πού ὁ Θεός στέλνει βροχή, καί δέν ἀρέσει σέ ὄλους; Ὅπως συνήθως, ἄλλοι λένε τό ἕνα καί ἄλλοι τό ἄλλο. Ὁ ἕνας λέει: "Δόξα σοι ὁ Θεός! Θά ποτιστεῖ ἡ γῆ!". Ὁ ἄλλος ἀντίθετα: "Κακό πού μᾶς βρῆκε! Πάει ἡ σοδειά!".

Ἄν πάλι ὁ Θεός στείλει βαρῦ χειμῶνα, οἱ φτωχοί, τρέμοντας ἀπό τή παγωνιά, λένε μέ παράπονο: Ἄχ, γιατί νά κάνει ὁ Θεός τόσο κρύο;". Οἱ πλούσιοι, ἀπεναντίας, τότε ἀκριβῶς ἀπολαμβάνουν περισσότερο τή θαλπωρή, γιατί ἔχουν ὅλα ὅσα χρειάζονται -καί θέρμανση καί χοντρά ροῦχα καί κρασί καί ζεστό ψωμί καί κρέατα καί καθετί πού ἀναπαύει τό σῶμα. Τέλος πάντων, φεύγει ὁ χειμῶνας, ἔρχεται ἡ ἀνοιξη καί ἀκολουθεῖ τό καλοκαίρι μέ τήν πολλή ζέστη.

Τότε λένει μερικοί: "Ὁ χειμῶνας εἶναι πολύ καλύτερος. Οὔτε μύγες ἔχει, οὔτε ψύλλους οὔτε κοριούς". Καί, κοντολογίης, ἄλλοι προτιμοῦν τό χειμῶνα σάν ὑγιεινότερο, ἄλλοι τήν ἀνοιξη σάν γλυκύτερη, ἄλλοι τό καλοκαίρι σάν θερμότερο.... Ἀλλά γιατί στά λέω ὅλ' αὐτά; Φτάνει μόνο νά σκεφτεῖς, ὅτι ὁ Χριστός, ὁ Κύριος καί Θεός μας, ἔγινε ἄνθρωπος, συναναστράφηκε μέ τούς ἀχάριστους Ἑβραίους καί τούς εὐεργέτησε μέ μύρια καλά -δαιμόνια ἔδιωξε, λεπρούς καθάρισε, τυφλοῦς φώτισε, κουτσούς στήριξε, παράλυτους σήκωσε, νεκρούς ἀνέστησε, τελῶνες διόρθωσε, πόρνες συνέτισε, μέ λίγα ψωμιά πλήθη χόρτασε καί τόσα ἄλλα ἔκανε, γιά τά ὅποια φθαρτός ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά μιλήσει. Καί γιά ὅλα τοῦτα ποιά ἦταν ἡ ἀνταμοιβή τοῦ Κυρίου μας;

Ὁ φθόνος, ἡ συκοφαντία, οἱ ἐξευτελισμοί, τά ραπίσματα, ἡ μαστίγωση, τά φτυσίματα καί στό τέλος ἡ σταύρωση! Ἄν λοιπόν ὁ Πλάστης μας δέν ἄρесе σ' ὄλους τούς ἀνθρώπους, πῶς θά τούς ἀρέσει ὁ δίκαιος συνάνθρωπός τους; Ξέρεις, παιδί μου, ὅτι ὁ ἐνάρετος Ἄβελ ἔζησε τότε πού ἐλάχιστοι ἄνθρωποι ὑπῆρχαν πάνω στή γῆ.

Καί παρόλο πού δέν ἔκανε τό παραμικρό κακό στόν ἀδελφό του Κάιν, αὐτός σκοτισμένος ἀπό τόν πονηρό, τόν φθόνησε καί τόν σκότωσε. Σκέψου λοιπόν, ἂν τότε, πού ὑπῆρχαν μονάχα δύο ἀδέλφια στή γῆ, ὁ δίκαιος Ἄβελ δέν μπόρεσε νά ξεφύγει ἀπ' τόν ἀνθρώπινο φθόνον, θά μπορέσει κανείς σήμερα ζώντας ἀνάμεσα σέ τόσο κόσμον; Ἀδύνατον! Εἶναι γραμμένο ἄλλωστε: «Τέκνον, εἰ προσέρχη δουλεύειν Κυρίῳ Θεῷ, ἐτοίμασον τήν ψυχὴν σου εἰς πειρασμόν».

Ἕνας Ἀσκητής Ἐπίσκοπος, Ὅσιος Νήφων Ἐπίσκοπος Κωνσταντιανῆς

Ἱερὰ Μονή Παρακλήτου, Ὠρωπος Ἀττικῆς 2004 iellada.gr